

Джоріон П., Смітсон В., Віл Форд Д. та Джейк Анселл, Джинні Мак, Кучерова О., Корнілов Ю., Севрук В., Чорних С. та інші. Проте, дослідження вище наведених вчених були присвячені або вивченню теоретичних аспектів ризику банкрутства, або ж його розрахунку для підприємств, зокрема, роздрібною торгівлі. Ми пропонуємо дослідження проблеми оцінки ризику банкрутства у банківській сфері.

На сучасному етапі для моделювання ризиків часто застосовуються методи, що використовують історичні дані та базуються на ймовірнісних характеристиках. У роботі досліджується метод оцінки ризику банкрутства банків, реалізований за допомогою наївного байєсівського класифікатора, що враховує специфіку українського банківського ринку.

У дослідженні було здійснено відбір незалежних показників, що характеризують діяльність банків України, формалізовано умови банкрутства, визначено найбільш ефективні набори параметрів, побудовано дискримінантну функцію на основі наївного байєсівського класифікатора та підраховано класифікатор K , що дає можливість визначати рівень ризику банкрутства банку. Основною перевагою методу є можливість його використання при обмежених статистичних даних, а недоліком – значні помилки, що можуть виникати при високій неоднорідності вибірок.

Література

1. Закон України “Про банки і банківську діяльність” від 20.03.1991р. №872–ХІІ зі змінами та доповненнями // Збірник законодавства з підприємницького права України. Збірник нормативних актів. – К.: Атака - 2000. – С. 312-318.
2. Камінський, А.Б. Моделювання фінансових ризиків: Монографія. – К.: Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2006. – 304 с.
3. Черняк О.І. Техніка вибірових досліджень. – К.:МІВВЦ, 2001. – 248с.
4. Энциклопедия финансового риск-менеджмента / Под ред. А.А. Лобанова и А. В. Чугунова. – М: Альпина Паблицер, 2003. – 786 с.
5. McCallum, A. and Nigam K. «A Comparison of Event Models for Naive Bayes Text Classification». In AAAI/ICML-98 Workshop on Learning for Text Categorization, pp. 41-48. Technical Report WS-98-05. AAAI Press. 1998.
6. www.bank.gov.ua

СИТУАЦІЙНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ СТРАХОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Клепікова О. А.

Одеський державний економічний університет

Страховий бізнес – потужна сфера економіки. Професійним учасникам страхового ринку необхідно мати максимально наближене до реальності уявлення про стан справ у компанії та її майбутнє. Без цього неможливо

планувати діяльність будь-якої організації, здійснювати маркетингову стратегію, привертати інвестиції, не можливо розраховувати на успіх в повсякденних справах. Сьогодні, більшість страховиків, як за кордоном, так і в Україні, будують стратегію управління компанією, орієнтуючись на процесний підхід, оскільки, вважають, що саме цей підхід є необхідною умовою забезпечення стійкого і динамічного функціонування страхової організації. Керівництво компаній бажає розуміння природи ділових ситуацій, вивчення взаємодії проблемних ситуацій, ступеня їх дії на ефективність бізнес-процесів і плідність процедур прийняття рішень.

Для страховиків бізнес-процеси є найбільш пріоритетним завданням в порівнянні з іншими суб'єктами ринку фінансових послуг, оскільки характерною особливістю бізнес-процесів страхової компанії є наявність в них випадкових параметрів, обумовлених чинниками ризику.

Аналіз публікацій з проблем імітаційного моделювання дозволяє зробити висновок, що в даний час існує цілий ряд методик моделювання бізнес-процесів та платформ імітаційного моделювання для їх реалізації, які можливо застосовувати для отримання різного роду аналітичної інформації, отримання кількісних характеристик процесів, підвищення якості ухвалення управлінських рішень. Проте, цілий ряд питань, а саме, їх практичне застосування у бізнес-задачах, проведення аналізу поведінки бізнес-процесів, стратегічного планування найрізноманітніших управлінських ситуацій, дослідження особливостей моделей реінжинірингу та моделей забезпечення процесів реінжинірингу, потребує глибшого вивчення.

Основними бізнес-процесами, на нашу думку, у страхуванні є маркетинг, розробка страхових послуг, продаж, андеррайтинг, врегулювання збитків, оцінка фінансових показників. На практиці ці процеси змішуються, повторюються, проте можна виділити їх послідовність (рис.).

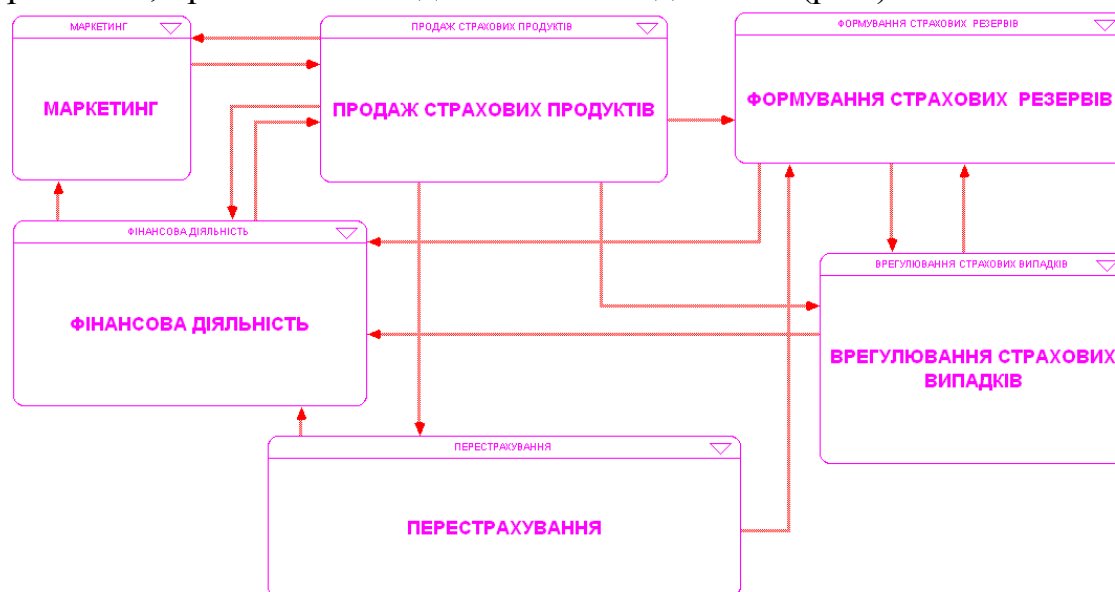

Рис. Бізнес-процеси страхової компанії, що займається ризиковими видами страхування

Моделі страхової діяльності – це моделі ресурсного типу: ресурси страхової організації (фінансові, людські та ін.) вичерпуються, ресурси поповнюються, і можуть бути описані як мережа різнорідних потоків (фінансових, людських, інформаційних та ін). Стан такої системи описується змінними (кількість клієнтів страхової компанії, страхові фонди або резерви, прибуток компанії - ресурси, що як поповнюються, так і витрачаються в динаміці). Зовнішні дії і управлінські рішення визначають темп (динаміку) модельованої системи (швидкість надходження і вилучення ресурсів).

На підставі обробки запитів керівництва компанії виявляються всі чинники, що діють в даній системі, і причинно-наслідкові співвідношення між ними. За допомогою сучасних систем моделювання (таких, наприклад, як Ithink, Vensim, Dynamo та ін) модель формується на ідеографічному рівні. Візуальний конструктор вказаних платформ моделювання робить її такою, що легко інтерпретуються для сумісних розробок керівництва компанії. Отримані системні поточкові діаграми є формою структуризації планів (розробок) керівництва компанії, що характеризують визначені бізнес-процеси страхової компанії стосовно її стратегії. Вони здатні вирішувати основні задачі компанії, такі, як: оперативність прийняття рішень по вибору продукту страхування для клієнта за заданими умовами страхування; можливість проведення андеррайтингової політики; аналіз і прогнозування тарифної політики; аналіз діяльності компанії по заданих класифікаційних параметрах.

МЕНТАЛЬНА ВАРТІСТЬ ТА ЇЇ РОЛЬ В ПРОЦЕСІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КОМПАНІЇ

Хіміон О. О.

Київський національний університет технологій та дизайну

Події фінансової кризи показали, що фінансові ресурси, які є інструментом створення реального капіталу, не гарантують стійкості роботи компанії та її розвитку, особливо в умовах нестабільності. Таким чином, суб'єктам господарювання необхідно шукати інші джерела стабілізації своєї діяльності на основі інноваційного розвитку, тобто, по-суті, визначити інноваційний потенціал своєї діяльності.

Інноваційний розвиток як об'єктивно обумовлений, цілеспрямований та необоротний процес переходу об'єкту з одного стану в інший повинен супроводжуватися позитивним економічним ефектом. Якість такого переходу, а значить і економічний ефект, який характеризує такий перехід, має визначатися не тільки з точки зору фінансових показників, але і показників, що характеризуються якістю наявних в компанії зв'язків та цінність знань, які в компанії генеруються. Дані показники характеризують одне з найважливіших джерел створення доданої вартості компанії – інтелектуальний капітал.